

יחי המלך

קונטרס שבועי בענייני גאולה ומשיח

משיחות כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א מליובאוויטש

גליון תשמו

ערב שבת קודש פ' נצבים, כ"ו אלול ה'תשס"ח

יוצא לאור על-ידי

תלמידי ה'קבוצה' "חיילי בית דוד" - בית משיח 770

במסגרת אגודת חסידי חב"ד באה"ק, תחת נשיאות כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א

ק"ו שנה להולדת כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א ונ"ח שנה לנשיאותו

יחי אדוננו מורנו מלך המשיח לעולם ועד

מוקדש

לכ"ק אדמו"ר שליט"א

מלך המשיח

מהרה יגלה אכיו"ר

לעילוי נשמת

הרה"ת ר' יוסף יצחק הלוי ע"ה רייטשיק

בן שדי"ר כ"ק רבותינו נשיאינו

הרה"ח הרה"ת ר' מנחם שמואל דוד הלוי ע"ה

והרבנית מרת לאה ע"ה רייטשיק

נפטר בדמי ימיו, בן נ"ה שנה, ביום כ"א אלול ה'תשס"ח

ת. נ. צ. ב. ה.

נדפס ע"י

אנ"ש דלאס-אנדזעלעס, קאליפארניע

שיחיו

*

לעילוי נשמת

ר' יהודה ב"ר צבי הירש ע"ה סטראל

נפטר בש"ק פ' נצבים, ז"ך אלול ה'תשס"ה

וזוגתו מרת טשארא גיטל בת ר' יעקב ע"ה סטראל

נפטרה בליל ה' טבת ה'תשס"ו

ת. נ. צ. ב. ה.

נדפס ע"י בנם

הו"ח ר' שמואל וזוגתו מרת מלכה שיינדל

ומשפחתם שיחיו סטראל

נדפס ע"י הרה"ת ר' מנחם מענדל הלוי זוג' מרת נחמה פייגא
וילדיהם: שולמית ובעלה הרה"ת דוד הלוי ובנם נתן הלוי ש' לאבקובסקי,
מאיר שלמה הלוי, חנה שרה, לוי יצחק הלוי וחווה מוסיא שיחיו שגלוב

ב"ה

3 דבר מלכות

אוחו יהודי "הוגה בתורה" ינהל מלחמות! / משיחת ו' חשרי החשכ' /

8 זמן הגאולה

ישר-כח לכל האורחים שבאו להזמן ד"הקהל" / הזמן הנכחי באור הגאולה

10 ניצוצות של משיח

שמו הראשון "מנחם" קאי על משיח צדקנו / קטעים קצרים ופתגמים בעניני משיח וגאולה

12 מדור חדש: אצורו אקלוג. אנכי בנה את הארץ והפיה אותה

"הקהל" פועל יראה עילאה אפילו בקמני קמנים / הוראות הרבי מך המשיח לשנת "הקהל"

14 כתי"ק - פרסום ראשון

העילוי דראש השנה שחל ביום ג' / צילום ממענה כ"ק אד"ש מה"ם לשאלות המניחים

כס"ד, בהשיחות דשס"ח נחבאר בענין פת בג המלך (סור או"ח סח"ח), שב' מורה על גבורות (התחלקות), והכוונה בזה היא בשביל ג' - שלום, התכללות. והשיכות דענין זה לענין נצבים וילך הוא, שכתחילה הוא כחי' נצבים (דוגמת עומדים), ואח"כ (ע"י העבודה שעושים מב' ג') באים לבחינת וילך, מהלכים. ואח"כ נאמר בהשיחה, דזהו דוקא כשר"ה חל כיום ב' (שאז הסדר הוא

שכתחילה הוא ב' - גבורות, ואריך להמתיק ולקטוח מהם ג' - שלום והתכללות), מסא"כ ברוב השנים (שחורה על הרוב חדר) - אזי יש מלכתחילה הענין דג', היינו שכלכתחילה חס, גבורות, סמכות.

והיינו, דכשחל ר"ה ביום ג' - אזי הרי בודאי מתחילים עם הענין דג', וגם כשחל ר"ה ביום ה' או ביום ז' - גם אז מתחילים סיד עם הענין דג', מכיון שבה-רבץ פד-יש-ככה-בלבל) מספר ג' (האט נכוד). לא תפסנו: הרי נחבאר בהשיחה בענין פת בג המלך, דמה שפותחים ומחלקים נצבים וילך לשחי פרשיות. (כשחל ר"ה ביום ב') הוא לפי שהענין ד"וילך" נעשה רק אח"כ, דלאחרי שמתיקים אח הב' ועושים ממנו ג' אז דוקא נעשה הענין

דמהלכים - מוצע גם כשחל ר"ה ביום ג' (שאז יש סיד ית' ב"ה) בסניף דג' - דאם כ"ג (אז) נצבים וילך הם נפירות, היינו שפ' וילך הענין דמהלכים) נעשה רק אח"כ. וצ"ל.

לאחרי שנאמר בהשיחה שברוב השנים יש מלכתחילה הענין דג', הוסיף: וכפרט כששפח"ח חל ביום ג' (כבשנה זו), שאז הוא כ' עמים שלישי - שלישי ופרשת ברכה ושלישי דפרשת בראשית.

לא תפסנו: כששפח"ח חל ביום ג', הקביעות (דיום א') דר"ה הוא ביום ב' - והרי אז בתחילה הוא ב' ורק אח"כ מגיעים לב' | וכך בנוגע הסדרות שכתחילה הוא נצבים ורק אח"כ מגיעים לצמצן לוילך, ומהו הקשר דקביעות כזו (ששפח"ח חל ב') עם רוב המנים שהענין דג' בהם הוא מלכתחילה? ועד הנחות בלה"ק

מוקדש לזכות התמימים השלוחים
לישיבת "תומכי תמימים - מלך המשיח" פורט לורידייל, פלורידה
ולזכות קהילת "מרכז משיח - 770"
ולזכות רב הקהילה הרה"ח מרדכי ומשפ' שיי ענתי

יחי המלך

סניף ארה"ב: 383 Kingston Ave. #38, Brooklyn, NY 11213 • טל': 646-544-5386
סניף ארץ הקודש: ת.ד. 2025 כפר חב"ד, 60840 • טל': (03) 960-0667 • פקס: (03) 960-7219
דואר אלקטרוני: chinuch@015.net.il • אינטרנט: www.moshiach.net/blind

העילוי דר"ה שחל ביום ג'

בקשר עם הקביעות דראש השנה ביום ג' והטעם הפנימי לחלוקת הפרשיות נצבים-וילך בקביעות זו, הבאנו בזאת צילום ממענה כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א לשאלות המניחים בשיחת יום שמח"ת ה'תשמ"ו

(השיחה שאודותה מדובר בצילום שלפנינו נדפסה ב'התוועדות' תשמ"ו ח"א ע' 389 סט"ז ואילך, וכן ב'ספר השיחות' תשמ"ו ח"א ע' 461 סל"א ואילך)

להלן שאלות המניחים עם פענוח מענה כ"ק אד"ש בכת"ק (בא בהדגשה):

בהשיחות דשמח"ת נתבאר בענין פת בג המלך (טור או"ח סתכ"ח), שב' מורה על גבורות (התחלוקת), והכוונה בזה היא בשביל ג' - שלום, התכללות. והשייכות דענין זה לענין נצבים וילך הוא, שבתחילה הוא בח' נצבים (דוגמת עומדים), ואח"כ (ע"י העבודה שעושים מב' ג') באים לבחינת וילך, מהלכים.

ואח"כ נאמר בהשיחה, דזהו דוקא כשר"ה חל ביום ב' (שאי הסדר הוא שבתחילה הוא ב' - גבורות, וצריך להמתקם ולעשות מהם ג' - שלום והתכללות), משא"כ ברוב השנים (שתורה על הרוב תדבר) - אזי אין זה ההוראה המודגשת (העיקרית) דשנה זו (או שיש מלכתחילה הענין דג', היינו שמלכתחילה הם הגבורות כבר ממותקות).

והיינו, דכשחל ר"ה ביום ג' - אזי הרי בודאי מתחילים עם הענין דג', וגם כשחל ר"ה ביום ה' או ביום ז' - גם אז מתחילים מיד עם הרי בא בהמשך להענין דג', מכיון שבה' וכן ב'ז' יש פגם (כלול) מספר ג'. האם נכון? [כ"ק אד"ש מה"מ סימן חץ בכת"ק על התיבות "האם נכון" לכיוון התיקונים שהוסיף קודם].

לא תפסנו: הרי נתבאר בהשיחה בענין פת בג המלך, דמה שפותתים ומחלקים נצבים וילך לשתי פרשיות (כשחל ר"ה ביום ב') הוא לפי שהענין ד"וילך" נעשה רק אח"כ, דלאחרי שממתיקים את הב' ועושים ממנו ג' אז דוקא נעשה הענין דמהלכים - ועפ"ז, מודגש גם כשחל ר"ה ביום ג' (שאי יש מיד ר"ה פועל עבידתי' דיום ג' הענין דג', ואעפ"כ גם ואז נצבים וילך הם נפרדות, היינו שג' וילך הענין דמהלכים גם בערך ג' ולכן נעשה רק אח"כ. ופשוט.

לאחרי שנאמר בהשיחה שברוב השנים יש מלכתחילה הענין דג', הוסיף: ובפרט כשמח"ת חל ביום ג' (כבשנה זו), שאז הוא (שמח"ת - לא ר"ה - ועבידתי' דשמח"ת) ב' פעמים שלישי - שלישי דפרשת ברכה ושלישי דפרשת בראשית. ופשוט.

[על שאלתם בקטע הבא העביר כ"ק אד"ש קו מחיקה, והמענה ע"כ נמצא בתיבות שהוסיף כ"ק אד"ש בקטע שלפניו].

אותו יהודי "הוגה בתורה" ינהל מלחמות!

הפסוק "ויתן עז למלכו וירם קרן משיחו" בא בהמשך ל"הוי' יחתו מריביו" ונמצא ש"מריביו" של הקב"ה הם "מריביו" של מלכא משיחא! ● הלשון "יכוף" פירושו להכריח ומכך ראי' שיהיו כאלו אשר ילחמו איתו עד שאח"כ ממשיך הרמב"ם - "וילחם מלחמות ה'": אותו יהודי "הוגה בתורה ועוסק במצוות" - ינהל מלחמות! ● "ויתן עז למלכו" זהו הענין ד"ילחם מלחמת ה'" וינצח שהמוציא ומוליך במלחמה הוא מעיקרי עניני המלך ורק אח"כ יתחיל ה"וירם קרן משיחו" - שיתגלה שהוא המשיח ● משיחת ו' תשרי ה'תשכ"ז* - בלתי מוגה תרגום חפשי ללה"ק - בעריכת מערכת "יחי המלך" ע"פ סרט ההקלטה

א. ביום א' דראש השנה, בין קריאת התורה לתקיעת שופר קוראים בהפטרה את תפלת חנה.

שזהו ג"כ ה"ממוצע" בין קריאת התורה לתקיעת שופר, וכלשון שמביא אדמו"ר הזקן (במחזור): "אחר קריאת התורה יכין עצמו לתקוע בשופר כו" [שלא כן גם בתפלת חנה מופיע ט' פעמים שם הוי"ו, ע"ד התקיעה

(* לכללות השיחה יש להעיר, שבאותה שנה (תשכ"ז) הייתה מלחמת "ששת הימים", ובקשר אלי' - תחילת ההתעוררות ד"מבצע תפלין" וכו'. וראה שיחת ליל כ"ט אלול ה'תשמ"ב סכ"ז (ועוד): "ידועה שיחת כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו... שבר"ה הנהיג הצ"צ "סדרים" בפטרבורג, היינו, שהי' מוריד ומעלה מלכים ושרים בנוגע להנהגת המלוכה" כו'. המו"ל.

(1) ברכות כט, א. ירושלמי ברכות פ"ד ה"ג. וראה

בשופר שצ"ל ט' תקיעות (כמובא בגמ'² הראיות לכך מן הכתובים).

התחלת תפלת חנה³ היא: "עלץ לבי בהוי" [שכמדובר לעיל⁴, זהו ענין השמחה באופן של "דע לפני מי אתה עומד"⁵, המגלה ומביא את ב' התנועות ד"גילו" ו"ברעדה"⁶ (כמבואר בלקו"ת⁷ שהעבודה בר"ה צ"ל בתנועה ד"גילו

אוה"ת להצ"צ דרושים לר"ה ע' א'ש"ז (ספר הליקוטים ערך שופר ע' קעח). וש"נ.

(2) ר"ה לג, ב ואילך.

(3) שמואל-א, ב, א.

(4) בתחלת ההתעודות (שיחיו"ק תשכ"ז ח"א ע' 23).

(5) ראה ברכות כח, ב (תפא"י אבות פ"ב מי"ג).

(6) תהלים ב, יא.

(7) תבוא מב, א. נצבים מז, א.

"הקהל" פועל יראה עילאה אפילו בקטני קטנים

[. .] עוד ענין מיוחד בערב ראש השנה זה – כתוצאה ממעלת השנה החולפת שהיא שנת השמיטה, "שבת לה"¹. ו"ל, כדשם שבנוגע לשבת (שבימי השבוע) "מיני" מתברכין כולא יומין², "עד"ז בנוגע לשבת (בשנים) דשנת השמיטה שממנה נמשכת ברכה על כל ששת השנים הבאות, ובהן גופא - במיוחד לשנה הבאה שהיא שנת "הקהל".

וגודל הענין ד"הקהל" הוא שבזה נכללים כל החילוקים וכל השינויים שבבני "מראשיים שבטיכם" ועד "חוטב עציך" ו"שואב מימך"³.

ותירה מזו: עצם ההשוואה בין כל הסוגים שבישראל היא גם בנוגע למנין בני, שכולם נימנו בשוה, אבל אעפ"כ ה"ז (א) דוקא אלו שהגיעו לגדר מנין ו(ב) דוקא האנשים,

משא"כ בנוגע ל"הקהל", הציווי חל, מן התורה, על "האנשים הנשים" בלי שום חילוק, ואפילו ה"טף" (קטני קטנים, משא"כ בנוגע להקלות קהילות שמצינו במ"א ללא הטף), ולא עוד, אלא, שהחויב חל בכל התוקף גם על מי "שאינם מכירין" (בלשון הקודש, כפס"ד הרמב"ם⁴) וגם לגביהם ישנה ההבטחה ששמיעת דברי התורה ב"הקהל" תפעול עליהם ". . למען ילמדו ויראו את ה' . . כל הימים"⁵ ובאופן ד"ושמרו לעשות"⁶, היינו שהיראה ד"ויראו" תהי' יראה עילאה שבאה למעשה בפועל.

החלטה הכי תקיפה, הכי אמיתית והכי פנימית

[. .] ו"המעשה הוא העיקר"⁷:

בעמדנו במקום וזמן דתכלית ההתאחדות – אסיפת יהודים בבית המכנס את כולם ביחד, "בית הכנסת", ע"י התורה, "בית המדרש", וביום שהוא המעל"ע שבו מתאחדים כל השינויים דימי השנה החולפת, ונוסף ע"ז – כולם יחד מתאחדים, "כאיש אחד בלב אחד"⁸ בהחלטה הכי תקיפה, הכי אמיתית והכי פנימית "ליראה את ה' . . כל הימים"⁹, יראה הגורמת "לעשות את כל דברי התורה הזאת"⁶ –

מובן גודל השמחה שמעמד ומצב זה גורם למעלה, ומזה מובן עד כמה צ"ל שמחה גדולה למטה, וכמבואר ומודגש בסיום וחותר המשך "שמח תשמח" (לכ"ק אדמו"ר נ"ע)¹⁰ דמעלת העשי' ("לעשות את כל דברי התורה הזאת") תלוי' בענין השמחה, כי דוקא כאשר ישנה שמחה גלוי' מתגלה העונג הפנימי שלמעלה מעונג המורגש, ועד"ז מתגלים גם כל העניינים

(1) בהר כה, ב-ד.

(2) ראה זח"ב סג, ב. פח, א.

(3) ר"פ נצבים.

(4) ה' חגיגה פ"ג ה"ו.

(5) וילך לא, יב-יג.

(6) שם, יב.

(7) אבות פ"א מ"ז.

(8) פרש"י יתרו יט, ב. וראה מכללתא שם.

(9) שם, יג.

(10) סה"מ תרנ"ז ס"ע רעט ואילך.

והנה הלשון "יכוף" פירושו להכריח (לכפות – "נייטן"), ומכך ראי' שיהיו כאלו אשר ילחמו איתו, עד שאח"כ ממשיך הרמב"ם – "וילחם מלחמות ה'": אותו יהודי – הווגה בתורה ועוסק במצוות" – ינהל מלחמות!

וכיון שהרמב"ם ענינו לכתוב (הלכות) בפשטות הדברים, נמצא שתהי' אז מלחמה, והרי זהו הענין ד"יחתו מריביו" (כפי שממשיך הרמב"ם שם – "וינצח")!

ד. אולם, גם לאחר כל-זה, אומר הרמב"ם שעדיין לא יודעים בוודאות האם זהו המשיח האמיתי ("דער אמת'ער משיח") שמקויים בו ה"זרים קרן משיחו", או שמא מדובר ביהודי צדיק (אבל לא משיח), אע"פ שמצד המצב זקוקים לענין ד"יחתו מריביו" (מצד המלחמה שתהי' אז).

ועל-כך ממשיך הכתוב בתפלת חנה "ויתן עז למלכו", היינו, לאחר ש"יחתו מריביו" – הענין ד"ילחם מלחמות ה'" וינצח, ממשיך הרמב"ם ואומר "ובנה מקדש וקבץ נדחי ישראל", זאת-אומרת, שכאשר הוא יבנה את בית המקדש ויקבץ את הגלויות אזי יודעים שהוא המשיח!

– כך פוסק הרמב"ם פס"ד ככל הפסקי דינים שבו, ופסק זה אינו מותיר מקום לספקות מתי מתחילה ה"אתחלתא דגאולה" ומתי ישנו הענין דקיבוץ גלויות – הרמב"ם פוסק שקיבוץ גלויות יהי' ביחד עם וע"י משיח²².

ה. ובפרטיות יותר, כדי לדעת מיהו משיח מביא הרמב"ם סימנים גלויים:

(א) "מלך מבית דוד" – משיח יתייחס למלכות בית דוד.

(22) להעיר משיחת ש"פ ויקהל, כ"ה אדר א' ה'תשנ"ב (סה"ש תשנ"ב ח"ב ע' 110): "רואים בשנים האחרונות איך שנעשה ה"זיקהל" בפשטות – קיבוץ גלויות דבני" מכל העולם, שעולים לאה"ק. והעלי' היא באין-ערך להעליות שהיו פעם בדורות שלפנ"ז".

(ב) "הווגה בתורה ועוסק במצוות".

(ג) "ויכוף כל ישראל לילך בה ולחזק בדקה" – משיח צריך להשתדל בעצמו "לחזק בדקה", ואם היכן שהוא חסר בלימוד התורה וקיום המצוות – הוא ימסור את עצמו ("ווארפט ער זיך אריין") כדי לחזק ולתקן זאת.

וזה צריך להעשות באופן ד"ויכוף", כלומר – על מי שייך השקו"ט אם הוא משיח, דווקא על אחד כזה שכאשר יבוא אדם ויאמר שברצונו להתנהג באופן אחר (מדריך התורה והמצוות) ושלא יתערבו בחייו הפרטיים – הוא (המשיח) לא יתחשב בזה, אלא "ויכוף" – יכריחו ללמוד תורה ולקיים מצוות; אמנם בדרכי נועם ובדרכי שלום שאלו הם דרכי התורה²³, אבל באופן ד"ויכוף" – לא לבקש תחלה רשיון (מאדם הנ"ל) ואח"כ לומר לו: הקשב, אולי תואיל לעשות כך וכך... אכן כך יש לומר בתחילה, אך אם זה לא מועיל – צריך להיות "ויכוף".

וכל זמן שסימנים אלו לא התקיימו, דבר ברור הוא שעדיין אין זה משיח, ודבר ברור הוא שנמצאים עוד קודם קיבוץ הגלויות. אך כאשר יקוימו ענינים אלו, ואח"כ יהי' "ילחם מלחמות ה'", ואח"כ אומרים "וינצח" – שהוא ינצח²⁴, רק אז יגיע הזמן שבו יתחיל קיבוץ הגלויות.

– כך פוסק הרמב"ם!

ישנם מקומות שלא פוסקים להלכה כדעת הרמב"ם משום שפוסקים אחרים חולקים עליו. אבל כאן הרי זה אחד מפסקי הדינים של

(23) כמ"ש "דרכי דרכי נועם וכל נתיבותי שלום" (משלי ג, יז).

(24) להעיר משיחת ש"פ חיי שרה תשנ"ב (סה"ש תשנ"ב ח"א ע' 110): "רואים בפועל איך שכבר נפעל והולך ונפעל ה"זיקהל" מלחמת ה'" וינצח בכמה וכמה ענינים – ודוקא מתוך מלחמה של שלום". (תרגום מאידיש).

עברה ותטהרם²⁹, ובמילא יורדת רוח (של גבורות וצמצומים) המחסרת ח"ו בברכות וההמשכות, בברכת ה' למטה].

ו. זוהי תפלת חנה בשם כל אחד ואחת מישראל, ותפילת כאו"א בכל דור דור, באופן ד"מרת נפש³⁰:

למרות ש"עלץ לבי בהוי", אבל מצד שני ישנם עדיין "מריביו", ומבקשים בתפלה, שיהי' "יחתו מריביו", היינו שיתבטלו הגבורות והצמצומים למעלה - כפי שהרבי הנשיא מפרש זאת במאמרו בארוכה³¹ - במילא יתבטל תוקף המצמצמים והמגבילים פה למטה, ואזי יהי' "יחתו מריביו".

ויקויים אח"כ המשך הפסוק: "זיתן עז למלכו", שזהו הענין ד"לחם מלחמת ה" וינצח כנ"ל, שהמוציא ומוליך במלחמה הוא מעיקרי עניני המלך³² כמ"ש³³ "אשר יצא לפניו ואשר יבא לפניו" - בעניני מלחמות שיש לנהל, ורק אח"כ יתחיל ה"זירם קרן משיחו" - כפי שמפרשי התנ"ך מפרשים¹⁶ - שיתגלה שהוא המשיח.

ובפרט לפי פס"ד הרמב"ם³⁴ ש"אע"פ שהתשובה והצעקה יפה לעולם - בעשרה הימים שבין ר"ה ויוה"כ"פ היא יפה ביותר ומתקבלת היא מיד", אזי כאשר אוחזים ב"הוי יחתו מריביו" הרי זה מקויים מיד ללא הפסק זמן בינתיים, ונמשך עוד בראש השנה כאשר מתפללים וקוראים בהפטרה "הוי יחתו מריביו", ואח"כ זה נמשך בפרטות ובא בפועל בכל מקום ומקום, ובכל ענין לפי עינו, למטה מעשרה טפחים, ונמשך בעניניו של כאו"א - לבטל את המדידה והגבלה שיש לו בעבודת

הרמב"ם שאין אף פוסק החולק עליהם! [ומה שמביאים את דברי הירושלמי²⁵ ופי' הרמב"ן על שיר השירים - הרי בודאי ידע הרמב"ם ע"ד הירושלמי. ובנוגע לרמב"ן על שה"ש - ראשית, ישנה מחלוקת האם אכן הרמב"ן כתבו או מחבר אחר. וגם את"ל שהוא להרמב"ן - הרי"ז ע"ד פירושו על התורה, שאין ענינו פסקי-דינים, ע"ד פי' רש"י שישנו כלל בפוסקים שרש"י בפירושו לש"ס אינו פוסק. בשו"ת שלו וכן בספרי תלמידיו מובאים פסקי רש"י, אך מפירושו על הש"ס א"א ללמוד פסקי-דינים!].

ובמילא, הרי זה דבר ברור שנמצאים עוד קודם קיבוץ גלויות, ועוד לא רואים את זה ש"יכוף כל ישראל" ללכת בדרכי התורה ומצוותי²⁶, ובמילא - אוחזים עתה ב"הוי יחתו מריביו" עוד לפני ש"זירם קרן משיחו" [וכמדובר לעיל²⁷, שישנם אלו שהם "מריב וא"י", המלאכים למעלה שאינם מניחים לחסדים לרדת למטה, ולכן חסר לפעמים גם הענין ד"יערה עליו רוח ממרום"²⁸, ה"רוח

(25) ריש ברכות (וכן הוא בשה"ש פ"ו, י): "גאולתן של ישראל היא כאיילת השחר קמעא קמעא". בהבא לקמן בפנים - ראה לקו"ש ח"ה ע' 149 בהערה בארוכה, חט"ו ע' 491. ועוד.

(26) להעיר מיחידות הרש"ח גוטניק שי' אצל כ"ק אד"ש מה"מ בתאריך ה' מנ"א תשכ"ז (10 חודשים לאחר התוועדות זו), שבה אמר לו כ"ק אד"ש מה"מ בין הדברים: מה שכתוב ברמב"ם שיהי' איש (שיכוף כל ישראל וכו'), אין הכוונה בזה רק בכח - הכוונה היא בפועל, דהיינו, שאיש זה ילך (א"רוגייני") ויכוף (צווינגען") את כל ישראל לקיים תורה ומצוות. מובן, שאין הכוונה שהוא בעצמו ילך לכל אחד ואחד, שהרי זהו דבר בלתי אפשרי - כי אם השלוחים שלו, ושלוחי השלוחים עד מאה. ובשבילי הי' מספיק שהם רק ילכו ויגידו ליהודים שצריך לשוב לתורה ולמצוות, וזה עצמו כבר הי' מסייע ומביא לידי קיום ה"ויכוף" (כפשוטו) - ואז, וכלו לדבר ע"ד "אתחלתא דגאולה" (צד"ק למלך ח"ו ע' 174 - ע"פ רשימה פרטית).

(27) סעיף א'.

(28) ראה ישע"י לב, טו. תניא פי"ד (כ, ב).

(29) ל' אדה"ז באגה"ת פ"ח.

(30) שמואל-א, א, י.

(31) סה"מ תש"ו בתחלתו ס"ג.

(32) ראה רמב"ם הל' מלכים ומלחמותיהם פ"ד ה"י.

(33) פינחס כז, ז.

(34) הל' תשובה פ"ב ה"ו.

יהודי צריך לדעת שהשכינה שרוי' עם ישראל בצרת גלותם (עד הרגע האחרון שבנ"י נמצאים בגלות), וכאשר בנ"י יוצאים מהגלות, הרי זה באופן ד"ושב ה' אלקיך את שבותך", והשיב לא נאמר אלא ושב", "הכתיב גאולה לעצמו, שהוא ישוב עמהם".

ולכן, אע"פ ש"החושך יכסה ארץ גו" - אין לזה תפיסת מקום כלל, מאחר שיהודי יודע שהקב"ה נמצא עמו בכל מעמד ומצב.

(משיחה לנשי ובנות חב"ד, כ"ד אלול ה'תשמ"א - בלתי מוגה)

בנוגע לדורנו זה, דור האחרון דהגלות, וגם - ע"פ הפס"ד של כל החסידים, האנשים והנשים והטף - דור הראשון של הגאולה

ונתינת כח מיוחדת בקבלת החלטות טובות במקום מסוגל - בית הכנסת ובית המדרש, שמגדלין בו תפלה ומגדלין בו תורה, בד' אמותיו של כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו, במשך עשר שנים האחרונות בחיים חיותו בעלמא דין, וקדושה לא זזה ממקומה, ובפרט קדושה דנשיא ישראל, ש"הנשיא הוא הכל".

וכיון ש"ה' יראה ללבב", ואין צורך להמתין על המעשה בפועל, כי בודאי לא יהי' שינוי בדבר, אא"כ שינוי למעליותא, כמ"ש "ילכו מחיל אל חיל" - בודאי שזוכים תיכף ומיד לה"שכר" ד"כי תשא את ראש בני ישראל", נשיאת ראש האמיתית דכאו"א מישראל וכל בנ"י שבכל הדורות.

ולכל לראש - בנוגע לדורנו זה, דור האחרון דהגלות, וגם - ע"פ הפס"ד של כל החסידים, האנשים והנשים והטף - דור הראשון של הגאולה האמיתית והשלימה, שלוקחים עמה "מעשינו ועבודתנו כל משך זמן הגלות"⁸ ועד שמהפכים את הגלות עצמו לגאולה, ע"י המשכת וגילוי האל"ף, אלופו של עולם, ב"גולה", שאז נעשה מ"גולה" גאולה".

(משיחת יום ב' דר"ה ה'תש"נ - בלתי מוגה)

מוקדש לע"ג הרה"ג הרה"ח ר' חיים משה יהודה בה"ר ירמיהו הכהן ולאה ע"ה בלוי מו"ל כתי"ה הראשונים, רב בית כנסת ומנהיג רוחני במשך יובל שנים, וזיכה אלפים במצוות תפילין ומוזוה נפטר ג' אייר ה'תשס"ג, לסדר "אמור אל הכהנים"

ולע"ג זוגתו הרבנית חנה חיי' הנה בת ר' מאיר שמריהו ורחל - נפטרה י"ג כסלו ה'תשמ"ג יה"ד שתיכף ומיד יקויים היעוד "הקיצו ורגנו שוכני עפר" והם בתוכם, בגאולה האמיתית והשלימה

המדור הבא מוקדש

לעילוי נשמת ר' יהודה ב"ר צבי הירש ע"ה סטראל - נפטר ביום כ"ז אלול

ולע"ג זוגתו טשרנא גיטל בת ר' יעקב ע"ה - נפטרה ביום ה' טבת

יה"ד שתיכף ומיד יקויים היעוד "הקיצו ורגנו שוכני עפר" והם בתוכם, בגאולה האמיתית והשלימה

נדבת בנם - יבלחט"א - הרה"ח שמואל סטראל ומשפ' שיחיו

שמו הראשון "מנחם" קאי על משיח צדקנו

[. .] וענין זה [דביאת משיח] קשור גם עם הצ"צ – כמובן ממרז"ל ש משיח "מנחם שמו", ושם זה הוא שמו הראשון של הצ"צ.

[וכידוע שברוב החתימות שלו הי' חותם את שמו הראשון בלבד. לפעמים הי' אמנם חותם את ב' השמות (ובנוגע לשמו השני – לפעמים עם יו"ד, ולפעמים בלי יו"ד), אבל ברוב הפעמים הי' חותם את שמו הראשון בלבד].

והשם "מנחם" הוא בגימטריא "צמח", דקאי על משיח צדקנו – יבוא בקרוב ממש, במהרה בימינו, למטה מעשרה טפחים, ובאופן ד"יעלה הפורץ לפנינו", והולכים ביחד עם משיח צדקנו לארצנו הקדושה.

(משיחת ליל כ"ט אלול, ה'תשמ"א)

זהו השם והתואר דמשיח צדקנו

ויש להוסיף ולקשר את הענין דביאת משיח צדקנו עם יום הולדתו של הצ"צ:

נוסף על האמור לעיל ע"ד השייכות דכל צדיק לגאולה, ובפרט ששמו כפול, ותורתו כפולה, מצד השייכות ד"כפל" לגאולה – הרי, השם שבו נקרא בעל יום ההולדת הוא "צמח צדק" [. .] שזהו השם והתואר דמשיח צדקנו.

(משיחת ערב ראש-השנה ה'תשמ"ו – בלתי מוגה)

אע"פ ש"החושך יכסה ארץ גו" – אין לזה תפיסת מקום כלל

כאשר "תורת אמת" אומרת ליהודי שנמצאים עתה בימי הגלות האחרונים, וצריכים להתכונן לגאולה האמיתית והשלימה – נשאלת אצלו שאלה: מאחר שרואים שמעמד ומצב העולם הוא באופן ד"החושך יכסה ארץ גו", ועאכו"כ שרחוקים עדיין מגילוי אור אלקי, ובפרט כאשר מדובר אודות הגילוי דלעתיד לבוא, ש"והי' לך ה' לאור עולם" – וא"כ, כיצד יוכל לעבוד עבודתו כדבעי, שלא להתפעל מחושך העולם, ולהתכונן לקראת הגאולה האמיתית והשלימה!?

הנה ע"ז באה ההוראה מחלק הסדרה השייך ליום זה – "ושב ה' אלקיך את שבותך וגו'":

ה', ולהמשיך את ברכת ה' מ"ידו³⁵ המלאה הפתוחה הקדושה והרחבה".

וכך גם בתפלת ראש השנה, כשמבקשים "ובכן תן כבוד ה' לעמך תהלה ליראך ותקוה טובה לדורשיך ופתחון פה למיחלים לך" ביחד עם "כי תעביר ממשלת זדון מן הארץ", אשר (החיבור דשניהם) הוא הענין ד"הוי' יחתו מריביו" (כמדובר בהמאמר דר"ה).

שאזי מתחלת כבר הגאולה הפרטית של כאו"א בעבודתו (כפי שאומר באגה"ק³⁶), ובגאולה כפשוטו של כמה וכמה הנמצאים לעת עתה במצור ובשביו³⁷, שיצאו משם

(35) נוסח ברכת המזון.

(36) סימן ד (קה, ב).

(37) הכוונה לבני ישראל שנמצאו באותה עת בברית המועצות מאחורי מסך הברזל.

בחסד וברחמים, בשמחה ובטוב הנראה והנגלה ובעגלא דידן,

וזו תהי' התחלה קרובה, הכנה קרובה וסלילת הדרך, דרך המלך – הדרך³⁸ – כפי שהגמרא אומרת³⁹ שזוהי דרך רחבה במיוחד, שתפתח את הדרך עבור המון ה"קהל גדול ישו בו הנה"⁴⁰ בקרוב ממש, ע"ז שתהי' גאולתם הפרטית של המון עשיריות, מאות, אלפים ורבבות מישראל³⁷, והיא תסלול את הדרך לגאולה האמיתית והשלימה של בני ישראל בכל מושבותיהם, ע"י משיח צדקנו – כפס"ד הרמב"ם הנ"ל ש"הרי זה משיח", יבוא ויגאלנו בקרוב ממש.

(38) שופטים יט, ג.

(39) ב"ב ק, ב.

(40) בא י, ט.

לקראת ראש השנה דשנת "הקהל" הבעל"ט הננו מאחלים לקהל קוראינו ולכלל ישראל
כתיבה וחתומה טובה לשנה טובה ומתוקה
 שנת גאולה אמיתית ושלמה, בהתגלות כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א תיכף ומיד ממ"ש

גליון זה מוקדש לזכות

כל העוסקים והמסייעים לעריכת, הדפסת והפצת הקונטרס "יחי המלך"

הרב שלום דובער בן טייבל	ר' יהודה בן רייזל	הת' לוי יצחק בן בלומה יהודית
הרב שמרי'ה בן פסי'ה	ר' דוד הכהן בן שרה	הת' יעקב בן לאה
ר' זאב מאיר בן ציפורה פריידה	ר' חיים אברהם בן צילה	הת' אלקון משה בן מרים
ר' מנחם מענדל הלוי בן חי'ה	ר' מנחם מענדל בן מרים עטיל	הת' ישראל נח בן מרים עטיל
ר' אפרים יונה בן פאולין רות	ר' ראובן בן עפרה	הת' מנחם מענדל בן לאה
ר' נפתלי הערץ בן רייזל	ר' מאיר בן מלכה פערל	הת' מאיר חי בן חי'ה לויסאן
ר' יעקב יצחק רב הלוי בן חי' רחל	ר' אסף חנוך בן דבורה	

לכתיבה וחתומה טובה לשנה טובה ומתוקה, והרחבה בכל המצטרף בגו"ר
 ושייכו תיכף ומיד – בתוך כלל ישראל – לקבל את פני כ"ק אדמו"ר שליט"א משיח צדקנו
 בעיני בשר למטה מעשרה טפחים, בגאולה האמיתית והשלימה – נא"ו, ממ"ש

יישר-כח לכל האורחים שבאו לד' אמותיו של נשיא הדור במשך הזמן ד"הקהל"

ענין נוסף שבקשתי שיפרסמוהו - בקשר ובשייכות לשבעה במרחשון:

א) נתינת יישר-כח לכל האורחים שליט"א, אשר, הרגש החסידי שלהם האיר בהם בגילוי ובא לידי פועל ממש, לקיים את ה"לך לך מארצך גו'" כדי להיות בד' אמותיו (בית-כנסת ובית-מדרש) של **נשיא הדור**, כ"ק מו"ח אדמו"ר, במשך הזמן ד"הקהל", "הקהל את העם האנשים הנשים והטף" (חג הסוכות) - עכ"פ שעה אחת או יום אחד, ועאכו"כ אלה שהיו כל משך חג הסוכות, ובמיוחד - גם המשכו עד שבעה במרחשון.

(משיחת ש"פ 9 לך-לך ה'תשמ"ח - סוגה)

גודל הרחמנות על אלו שלא באו

ישנם אמנם כאלו שלא באו, אלא נשארו לשבת ב"חור" שלהם ("געבליבן זיצן בא זיך אין קאטוך"), בדמיינם לעצמם שיושבים בארמון המלך... וכך "העבירו" ("אָפּגעשמאַכטעט") את כל משך "זמן שמחתנו".

הסיבה לכך שיכול להיות מצב זה (לשבת ב"חור" ולחשוב שנמצאים ב"ארמון המלך") היא - **חשכת הגלות**, אבל, מה שייך חושך הגלות לאלו השייכים לנשיא דורנו, שמכריז שכבר סיימו כל העבודה, כולל גם "צחצוח הכפתורים"!!...

ומובן גודל הרחמנות עליהם, ובמילא, גדול יותר הצורך לעודדם כו' שלא יפלו ברוחם כו', ואדרבה - שיהי' אצלם הענין ד"כפלים לתושי".

ובכל אופן - כל זה שייך לצד השמאלי, אבל העיקר הוא מה שנעשה בצד הימני, כאמור, להביע יישר-כח לכל האורחים כו'.

(מהשלמות לשיחה הנ"ל - בלתי סוגה)

כמו שהי' בזמן שבית המקדש הי' קיים

[. .] אמור אמרתי אשר, כמו בכל שנה, יבוא הנה לימי השמע"צ ושמח"ת ונתראה ונשוחח יחד. וכנראה אשר מפני סיבות שונות ומשונות עכבוהו ולא יכול להוציא לפועל נסיעה זו.

וחבל, וכמזל"ל (ר"ה טז, ב) חייב אדם להקביל פני רבו ברגל. וראה כסף משנה ברמב"ם הל' ת"ת פ"ה ה"ז.

והנה אף שעתה מקילין בהנ"ל, וכמה טעמים נאמרו בזה, הנה עוד אחת יש בזה. והוא ע"פ הידוע הקושיא במה שאנו אומרים ואין אנו יכולים לעלות ולראות ולהשתחוות לפניך, דבשלמא לעלות ולראות אי אפשר מפני היד כו' אבל ההשתחוואה אפשר להיות בכל מקום לפניו ית' כמו ואנחנו כורעים ומשתחווים כו' ולמה צריך לזה ביהמ"ק דוקא. והתירוץ ע"ז הוא כי יש ב' בחינות בהשתחוואה: א) השתחוואה חצונית שמשתחוה **בגופו** או, מדרגה נעלית יותר בהשתחוואה חצונית, שבמעשה בפועל, שזה תלוי **בגופו**, לא ימרוד במלך מלכי המלכים הקב"ה. ב) השתחוואה פנימית שנעשה בבחי' ביטול **רצונו** מפני רצון הקב"ה שאין לו רצון וחפץ אחר כלל, וזהו השתחוואת ה**נפש**. והשתחוואה זו היו מקבלים ישראל ע"י הראי' ברגל בביהמ"ק. ושמחרב ביהמ"ק הגם שאין אנו יכולים להשתחוות עכ"פ נתפשטה קדושת הארה זו אפס קצהו במקדש מעט ביהכ"נ וביהמ"ד והיינו בשעת התפלה (בלקו"ת פ' ברכה ד"ה מזמור שיר - הראשון - פ"ב בארוכה).

והנה רואין אנו במוחש, אשר לבוא למדרגת בטל רצונך שכלך וכל כחות נפשך בלי סיוע -

קשה מאד: כי בהכירו ערך עצמו, לא ימצא טעם מספיק שיבטל רצון עצמו בכל וכל. ואדרבה, אם יתקרב לידי הכרה והחלטה שצריך הוא לבטל רצון עצמו, הרי איש שבא להחלטה כזו ה"ה ירא שמים במדרי' חשובה, וא"כ שוב אינו מובן למה אין לו לסמוך על החלטות שכלו ורצונו. והעצה היעוצה היא שיבקש עזר מאדם כזה שמודה הוא בו שעומד למעלה ממדריגתו הוא, ואין לו פניות ח"ו בענינים אלה, שאז בטח ישמע לפקודתו מה שיוורה בדרכי עבודת ה'. והזמן המסוגל לזה הוא בשלש רגלים וע"ד דוגמא כמו שהי' בזמן שביהמ"ק הי' קיים. והאריכות בזה אך למותר.

(ממכתב כ"ד תשרי תש"ח. אגרות קודש ח"ב ע' רנד)

המדורים "דבר מלכות" ו"זמן הגאולה" מוקדשים

לעילוי נשמת ר' אורי אהרן יואל ב"ר יוסף ארי' לייב ז"ל ופאולין רות ב"ר יצחק ע"ה

ולעילוי נשמת ר' יוסף ארי' לייב ב"ר משה באר וזוג' מרת חשא ב"ר נטע אורי ע"ה

ולעילוי נשמת ר' מאיר ב"ר צבי ע"ה שנאל

יה"ד שתיכף ומיד ממש יקיים היעוד "הקיצו ורננו שוכני עפר" והם בתוכם, בגאולה האמיתית והשלימה

ולזכות כל משפחותיהם שיחיו - לשפע ברכות עד בלי די

ולזכות החתן מיכאל נחמיה בן חוה אסתר והכלה מרת רחל יפה בת מינדל שיחיו

ולזכות מרת חי' רחל בת שפרינצא שנאל שתחי

ולזכות אורי אהרן יואל בן מינדל וזוג' בתיה רות בת שרה שיחיו

וילדיהם: שטערנא שרה ושמואל שיחיו

ולזכות שושנה חסיה בת מינדל לזיווג הגון, ולזכות דוד יעקב בן מינדל לרפוש"ש בגו"ד ולזיווג הגון

ולזכות יוסף יצחק בן רייזל פרומה לברכה והצלחה בגו"ד ולזכות צבי בן חי' רחל לרפוש"ש וקרובה